Коли тобі стає нестерпно важко,
Найперше — це зроби добро людині,
Яку біда зігнула ще страшніша.
І легше буде душі випрямляти:
Твою — спочатку, потім — ту, стражденну,
Якій добром ти сили долучив,
А далі все, як і годиться, піде:
Від посмішок обох враз повидніє в сутінках,
Світанок стане ближчим на два кроки,
І дві зорі над грізним океаном
Засвітяться, і мореплавця впертого
І цього разу обмине погибель.